

faa uden Betaling fremdeles at give 100 Tønder Bys og Havre til trængende Norske.

Eidsvold-Jernverk, den 13de Mai 1814.

Carl Stoltenberg.

Til Rigsforsamlingen
paa Eidsvold!"

Forsamlingen blev derpaa udsat til den 19de d. M. om Formiddagen Kl. 10½.

Sverdrup,   Motzfeldt,   Christie,
p. t. Præsident.   p. t. Vice-Præsident.   Secretair.

Den 19de Mai 1814 continuerede Rigsforsamlingen. Kammerherre Løvenskiold lod anmeldes Sygdoms-Forsald.

Hans Kongl. Høihed Prinds Christian Frederik, Norges valgte Konge, ledsaget af sit Raad og mange af Statens høie Embedsmænd, behagede naadigst at tage Møde i Forsamlingen, og holdt følgende Tale:

"N o r m æ n d!

Det høie Kald, hvortil Medborgeres Tillid udfaarede Eder, er fuldbyrdet. Norges Stats-Forsfatning er grundlagt; Nationen har igjennem Eder, sine udvalgte Mænd, haandhævet sine Rettigheder, befæstet dem for Fremtiden, og ved en viis Fordeeling af Magten sikret Borgerfrihed og den Dr.

den i Staten, som den udøvende Myndighed er pligtig og formaaende at vedligeholde.

Den for andre Stater dyrefjæbte Erfaring har lært det Norske Folks Repræsentanter, i lige Grad at vogte Regjeringsformen for Despotismens Kjendemerker og for Folke-Regjeringens Misbrug.

Dette gamle Kongerige forlanger en Konge, men han skulde i Formen ligesaa lidet som i Gjærningen være Despot; — nei! sit Folks første Ven og Fader bør han være. Dette venter Nationen at finde i mig, og dens Tillid er for mig et helligt Kald til, uagtet de Farer og den Møie, der vente mig, ganske at opofre mig for Norges Vel og Hæder.

Med disse redelige Hensigter og styrket ved Troe paa Guds den Almægtiges Bistand, haaber jeg, at svare til denne Nationens Forventning.

Jeg antager Norges Krone som en Gave af et trofast og oprigtigt Folk, et Pant paa dets Kjærlighed for mig og min Kongelige Et.

”Jeg lover og sværger at ville regjere Kongeriget Norge i Overensstemmelse med dets Constitution og Love; Saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord.”

Min store Forgængers, Fjerde Christians
 Hand følge mig i al min Sjerning! Han var det
 Norske Folks gode Konge og Fader. Hans Mon-
 sier skal tidligen indprentes i min elskede Søns
 Hjerte, og Folkets Kjærlighed skal gaae i Arv til
 ham; thi han skal lære at agte denne Arv høiere
 end Kronens Glands.

Og nu Norges udvalgte Mand, dets troe Søn-
 ner! besværges den Grundlov for det selvstændige
 Norge, som vi alle troligen ville haandhæve og
 forsvare!

Hellig er den aflagte Eed! Du høre og velsig-
 ne den Gud!

Endnu staaer tilbage at meddele Rigsforsam-
 lingen, hvad jeg seer mig i Stand til, angaaende
 Rigets politiske Stilling, — en Meddelelse, jeg gjer-
 ne havde ønsket at kunne give Samme, førend Kro-
 nen overdroges til mig, men dette Ønskes Opfy-
 delse er bleven mig negtet ved Udeblivelsen af Ind-
 beretningen fra de betroede Personer, som jeg ha-
 ver affendt til England og til de allierede Fyrster;
 og paa Svenske Tidender bør jeg ei bygge nogen-
 somhelst Gisning eller Forventning.

Imidlertid er ingen Fiendtlighed udøvet eller
 nogen Krigserklæring af nogen Magt udstædt imod
 Norge.

Kongen af Sverrig har under 12te April erklæret Norges Kyster i Blokadestand, og ladet udstæde Raperbreve for at opbringe alle til og fra Norge seilende Skibe; nogle Skibe ere opbragte til Svenske Havne, hvorimod ogsaa trende Svenske Rapere ere indbragte af de Norske Krydsere. — Under vore Briggers Beskyttelse have betydelige Kornforraad, til Værd af omtrent 150,000 Tønder, naaet vore Havne; og man tør saaledes, med Taknemmelighed mod Forsynet, ansee de fleste af Rigets Egne sikrede imod Hungersnød.

Angaaende Forholdet med Kongeriget Danmark, seer jeg mig i Stand til at forelægge Rigsforsamlingen nogle oplysende Net-Stykker, i hvilke jeg ønsker, at den fra min Side maatte finde det Norske Folks Værdighed iagttaget, tilligemed hvad jeg indtil denne Dag skylder en høitilset Frænde og et trofast Folk, hvilket Folk, selv efter Frafællelsen fra Norge, viser, at det ønsker at bistaae det Norske Folk af yderste Evne, og som desaaarsag har Fordring paa enhver retsindig Nordmands Høiagtelse og Erkjendelighed.

Saaledes sluttet Rigsforsamlingens Forhandlinger. Dog ville Præsidenten og øvrige Embedsbedsmænd fungere, indtil Protokollerne med Videre ere underskrevne.

Drager hjem, Medborgere! med den lønnende Overbevisning, at Enhver har handlet med det Fædrelandsfind, der besjeler ham, og at Folket med Tilfredshed vil erkjende, at Rigsforsamlingen har viist sig dets Tillid værdig, idet den har høvdet Nationens Ære, og beredet dens Fremtids Held.

Hertil ville Gud lægge sin bedste Betsignelse, om hvilken vi i Dag samlede i Herrens Tempel ville anraabe den Almægtige!"

G j e n p a r t

af de Documenter, som efter allerhøieste Befaling bleve oplæste af Stats-Secretairen i Rigsforsamlingen paa Eidsvold den 19de Mai 1814.

I. Hans Kongelige Høihed Regentens Skrivelse af 22de Februar til Hans Majestæt Kongen af Danmark, i Anledning af Norges Afstaaelse ved Freds-Tractaten til Kiel.

"Deres Majestæt, høitelskede kjære Fætter! Forenet med Dem ved Slægtskabs, Venkabs og Taknemmeligheds Baand, skulde det være mig en ligesaa smertelig Tanke som frænkende Bebreidelse, om Jeg, ved den i Dag udfærdigede Kundgjørelse af det Norske Folks Villie,